

ACC. N:R. M. 7197:1-7.

Landskap: Småland Upptecknat av: Edith Österlund
Härad: Västbo Adress: Box 5 Hillerstorp
Socken: Kulltorp Berättat av: Emma Österlund
Uppteckningsår: 1941. Född år 1862 i Kulltorp

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Band värdes på bandvävstol. s. 1-4.

Fattiga torparkvinnoor bytte till sig
mat mot värda band. s. 3-4.

Plackeband - värdes med ett par
stolar. s. 4.

Värning av kvinoliven. s. 4-6.

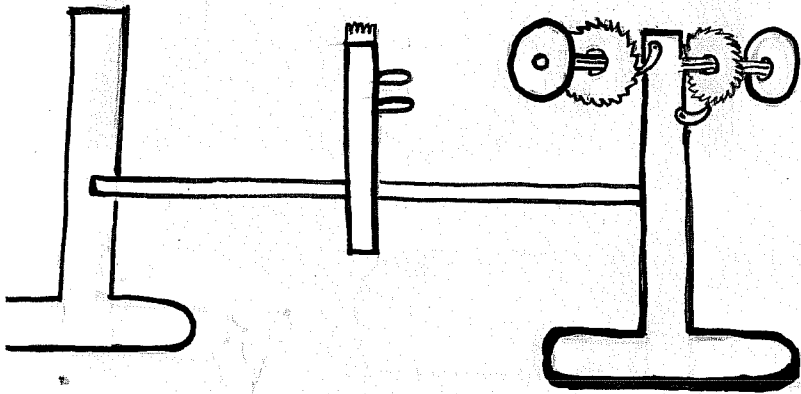
Användning ö. för ekornel av
kvinoliven. s. 6-7.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. No. 7197 : 1.
Landskap: Småland Upptecknat av: Edith Österlund
Härad: Västbo Adress: Bot 5 Kullerups
Socken: Kullerups. Berättat av: _____
Uppteckningsår: 1941 Född år 1895 i Kullerups

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bandvävstol.

ACC. NR. M. 7197:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Allmogekvinnorna voro mycket
och kända i flera tider.
De gjorde allt möjligt s. o. m.
känd som de vände på
en kinnastol (= vinkastol)
dessa känd voro konstnärligt
utsmickade i jäga om
känder, jäger, o. s. v. På den
na vävstol jäms trissa med
kuggligul och rignar (se bild)!
Väsen togs om den beste
posten och tillbaka så att
den låg på den ene rullen
och väven på den andra pre-
cis som på en riktig vävstol.
på vävstolpen sått två pin-
nar allt fräda solva på (se bild)!
men måste ha späl eller rån-

ning. Jag har ritat stolen
så att trissor och rylor
skulle bli fullt synliga
och den är alldeles som jag
sett den i mitt gamla hem!
Äran vände strumpband och
så dessa var ofta av ylle
men också av bomullsgarn.
Fattiga dögnarkvinnor vände
band vilka de tog med sig
på sin vandring i bygdena.
Jag gör de rika kvinnorna
några alnar och gick i
vederlag åtta sig matta samt
lite sovel och tvänd med
sig hem i ett ~~stort~~ kuyte.
Lagen sade något om detta tyg
alla visste att småfolket

hade det varit. Kvinnorna
gjorde också plockbänur ~~och~~
(plockbänur) dessa kallades så
långa att man plockade upp
(stjålet) ^{och gjordes} hämmingen mellan ett par
stolar. Dessa voro också mycket
elastiska, mjuka och vackra.

Kvinnolinen denna mode-
galenskap som florerade all-
ra väst under vidvarn
1868-69 vävdes på samma
sätt som de vävda banden.

Vävstolen var konstruerad
på samma sätt som band-
vävstolen men större och
grövre. Kvinnolinen vävdes
av järnkad något grövre
till väp ~~och~~ än inslag.

Berättarens morfar Anders
Fahl, Kalsjö, vände mycket
ett brev till ett gott
stycke, in på 1840-talet.
Ers järnhandlanden betalades
i början 2:25 för hundra
alun varefter priset pres-
sades ^{ner} till 1:25. Man kunde
aldrig vägra mer än högst
20 alun åt gången. Alltså
blev det att sätta upp
ofta vilket tog mycket tid.
Väva gick såmligen fort när
man blott fått upp väven
till kindin måste man ha
sottu av järn alldeles som
då man vävde järnduk
i Suosjö levde en man som

Uotte Magnus, som vände
ettusen alnar på ett år.

Krimlinen Frys dock ej i
bark av allminneten. Blott
3 å 4 bondtorpar i hela sock-
nen som använde krimlin.
Allen väst var det då de
skulle gå in i kyrkleinken
på söndagerna. De fick inte
gå rätt in ty då var krim-
linen i vägen. Och i vägen
var den fri de personer som
skulle sitta bredvid i stolen
ty de fick knappast något
rum. Man räknade krim-
linen fri en långfärdsgalen-
skap vilket den verkligen
var, ty den var vare sig prakt-

ACC. N.R. M. 7197:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

isk eller nyttig. När man
^{senare} började väva kruslin på
fabrikerna blev den också
överspunnin vilket den ej
var fört. Skan blev västan
spektakel med dessa flickor
som klädde sig i kruslin
och det kände också att
någon passade på att knä-
pa en fjäder där och var
då man h. e. var ute på
dans. Då blev det inte riktigt
fri kruslinbärensken. Då
blev hon tungen att anting-
en gå hem eller gå med
någon bekant hem och fri-
ska laga skadan annars
gick det väl på kjolen.